WEEKBLAD

PEP

Nr. 32 10 aug. 1968

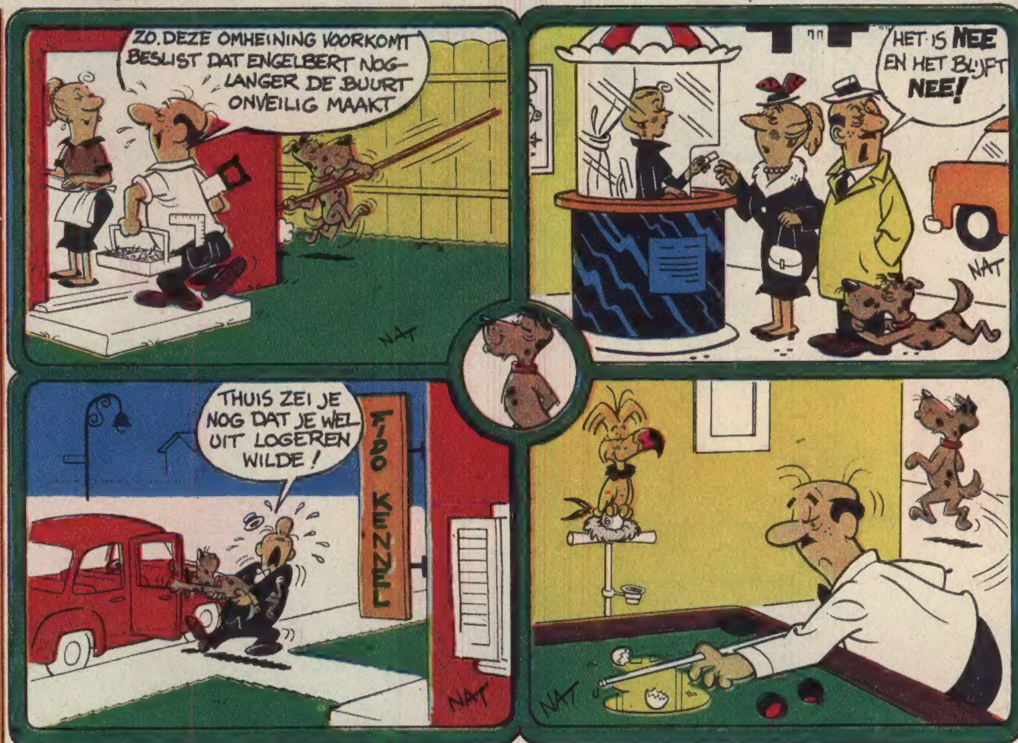
35 ct. per week; losse nrs. 45 ct.
België 7 fr.

PEPFORUM - MODE

Doe jij met de mode mee? Ben je een hippe in-swinger die altijd het allernieuwste draagt en niets jofeler vindt dan zich op straat te laten nastaren? Of ben je er een die het modegedoe belachelijk en burgerlijk vindt? Misschien ben je wel een vogel die wel zou willen, maar de centjes niet heeft voor al die (dure) mode. Of meen je dat alleen mensen zonder „personality" zich door de confectiebazen laten voorschrijven wat ze moeten dragen? In ieder geval: PEP wil het weten! Hoe denk je over de mode? Schrijf ons! Postbus 497, Amsterdam.

FLIPPIE FLINK

PEP Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020 729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021

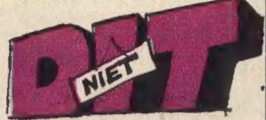

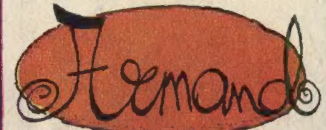
Sjeng Sjang, een man uit de tropen
kwam op zijn eentje naar Holland gekropen.
Men vroeg hem „waarom".
Hij zei: „Sjeng niet dom,
Sjeng in Holland een PEP willen kopen.".

Jans Bos, Emmererfscheidenveen

Ik ben het helemaal eens met H. van Eeden, die in nummer 20 schreef dat de rubriek „Dat moet ik PEP schrijven" eruit moet. Jullie kunnen daar beter een TOP VIJFTIEN plaatsen of, af en toe, een foto van een racewagen erin zetten. MAAR NIET DIT!!! Ze schrijven toch steeds maar: „Ik vind PEP het beste blad dat er is of iets dat daar op neerkomt! Dit is natuurlijk wel waar, maar waarom moeten ze dit nou met alle geweld schrijven?"

T. Tomei, Hilversum

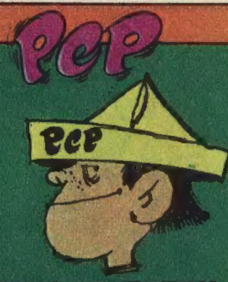
Armand-fans opgelet! Want hier komt het adres van Armand (H. G. van Loenhout): POSTBUS 590, EINDHOVEN. Op dit adres kan men terecht voor foto's met handtekening. Alle Armand-fans lezen PEP, dus doe me 'n plezier en zet dit adres erin. PEP is en blijft een hip blad voor twieners en fans!

M. Goossens, Echt (L.)

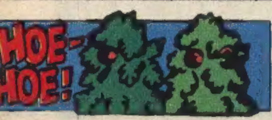
In PEP 22 stonden grieven van ene Dries de Kinderen en van ene Vick Groothuizen uit Rotterdam. En zie het verschil: Vick gunt de „beste ploeg" het kampioenschap. Maar dan krijgen we de zielige figuur Dries: 'n chauvinistische Ajax-aanhanger met een dichtgetimmerde kop, die deswege enkele domme opmerkingen aan het adres van Moulijn en Kindvall maakt. Bovendien dacht ik dat het tweede elftal van Ajax blij zou mogen zijn als de topscorer van Nederland (Kindvall) in de ploeg zat. Maar dat WIL Kindvall niet. Maar om terug te komen op dat jongetje Dries uit Haarlem: op voetbalgebied is hij (Driesje) geen cent waard, want objectief zijn kan hij niet. Verstand van voetballen heeft hij trouwens niet.

S. Meesters, Amsterdam

PAST IEDEREEN

DEZE WEEK

FLIPPIE FLINK

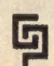

van PEP, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren op geven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan PEP, afd. abonnementen. postbus 497, Amsterdam.

luitenant BLUEBERRY

OP WEG N

Alles wijst erop dat luitenant Graig is vermoord. De

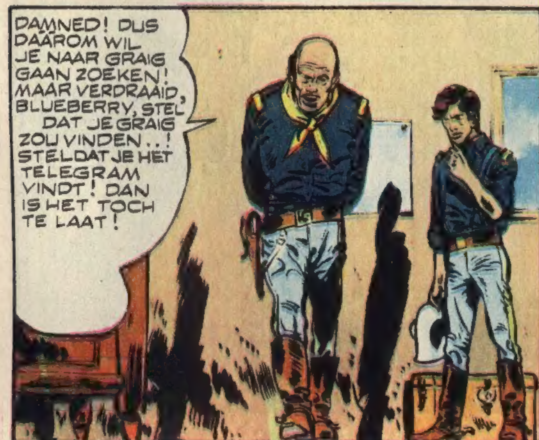

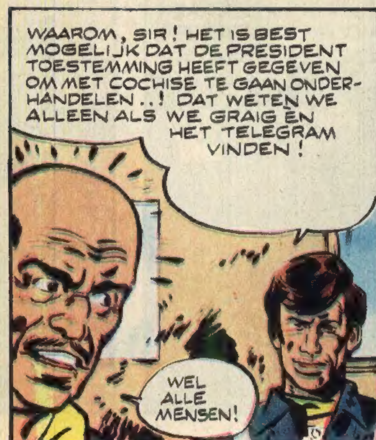

...AAR COCHISE

TEKST: CHARLIER

TEKENINGEN: GIRAUD

...ntroostbare Miss Muriel verwijt Blueberry dat hij zijn beste vriend de dood heeft ingejaagd...

WORDT VERVOLGD.

DE ARGONAUTJES EN DE

OLYMPISCHE VLAM

TEKST BANDA TEK MATENA

DYONISSUS, DE TRAINER, PROBEERT VERGEEFS POLLUX ER VAN AF TE BRENGEN MEE TE DOEN MET DE OLYMPISCHE SPELEN. POLLUX, DE OUD-KAMPIOEN, LAAT ZICH NIET OMKOPEN. DIT FEIT HEEFT DE BELANGSTELLING GEWEKT VAN 'N GEHEIMZINNIGE GRIJSAARD, DIE CASTOR EN POLLUX VRAAGT 'N TOORTS NAAR OLYMPIA TE BRENGEN. DYONISSUS ZIT ECHTER NIET STIL.

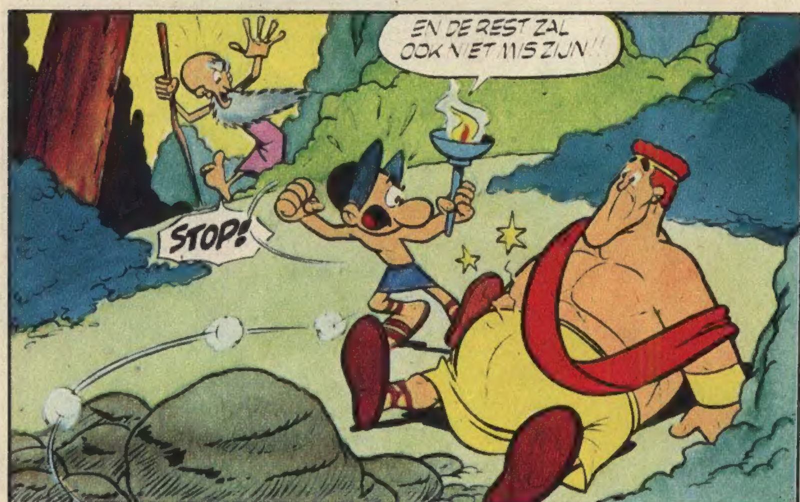

GEEST OF NIET, GEEN VLAM KAN TEGEN WATER!

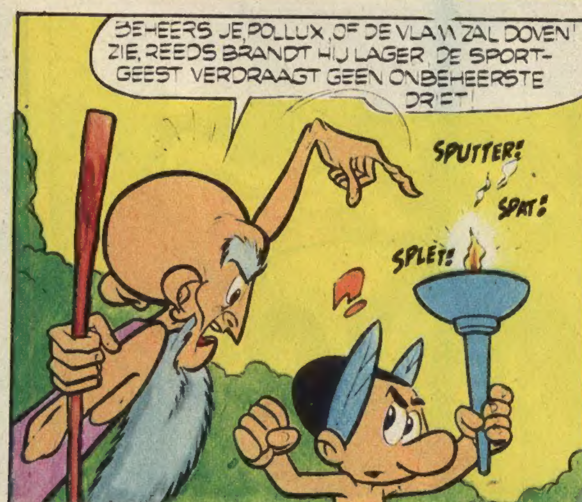

EN NU..
KRAK!

PLENS!
MIS!

MAAR DIT IS RAAK!
6A

EN DE REST ZAL OOK NIET MIS ZIJN!!
STOP!

BEHEERS JE, POLLUX, OF DE VLAM ZAL DOVEN! ZIE, REEDS BRANDT HIJ LAGER. DE SPORTGEEST VERDRAAGT GEEN ONBEHEERSTE DRIFT!
SPUTTER!
SPAT!
SPLEt!

MAAR HIJ PROBEERDE STIEKEM...
WAT OOK DE TEGENSTANDER DOET... DE DRAGER VAN DE SPORTGEEST BLIJFT KALM EN BEHEERST!
SPUTTER!

ZOOO... DAT IS AARDIG! DE VLAM DOOFT DUS WANNEER DE DRAGER ZIJN ZELFBEHEERSING VERLIEST... HMMM...

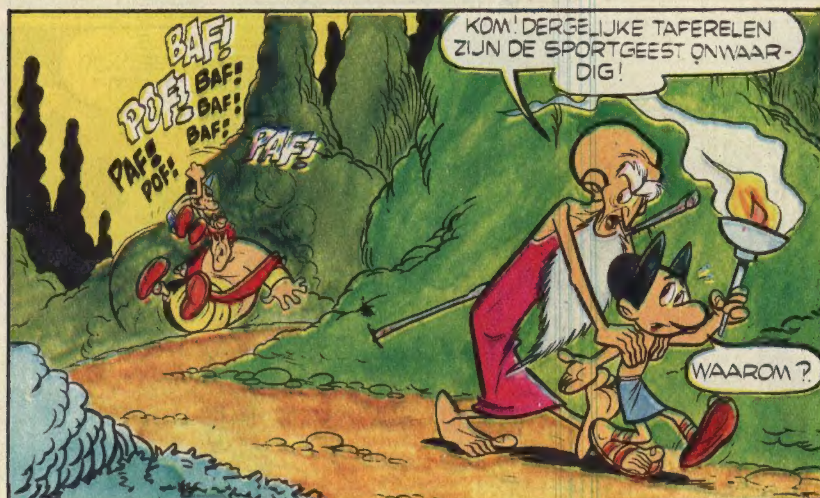

PRUTSBOKSERTJE! KLEIN ONDERKRUIPSEL! KOM EENS OP ALS JE DURFT!
OB

WIE DE WARE SPORTGEEST DRAAGT, STAAT BOVEN DOM GESAR!
HAHAHAHAHAHA!
PETS! PETS! PETS!
U MAAKT HET WEL ERG MOEILIJK!

HAHAHA! EN DAT NOEMT ZICH OUD-OLYMPISCH KAMPIOEN!
TOK! TOK! TOK!

POLLUX, HIER IS DE ZUIVERE OLIE VOOR DE VLAM EN...
CASTOR! EINDELIJK!
7A

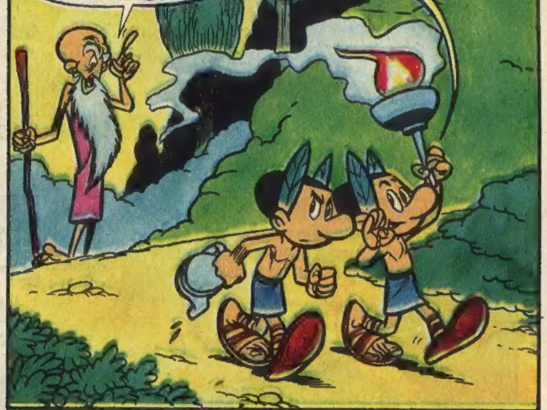
HIER! DRAAG JIJ DE SPORTGEEST EVEN, IK HOU HET NIET LANGER!

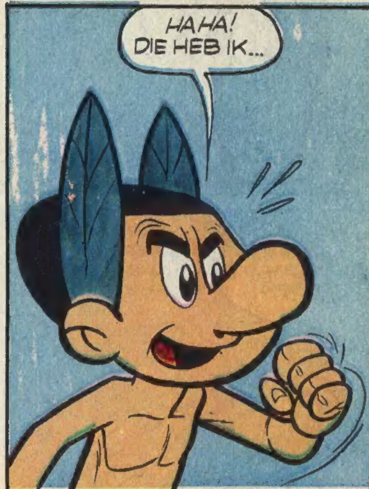
DUS IK WAS EEN ONDERKRUIPSEL...EN 'N PRUTSBOKSER, HE?

BAF! POF! BAF! BAF! BAF! PAF! POF! PAF!
KOM! DERGELIJKE TAFERELEN ZIJN DE SPORTGEEST ONWAARDIG!
WAAROM?

DAT WAS DAT! GEEF DIE VLAM NU MAAR WEER HIER, BROERTJE!
7B

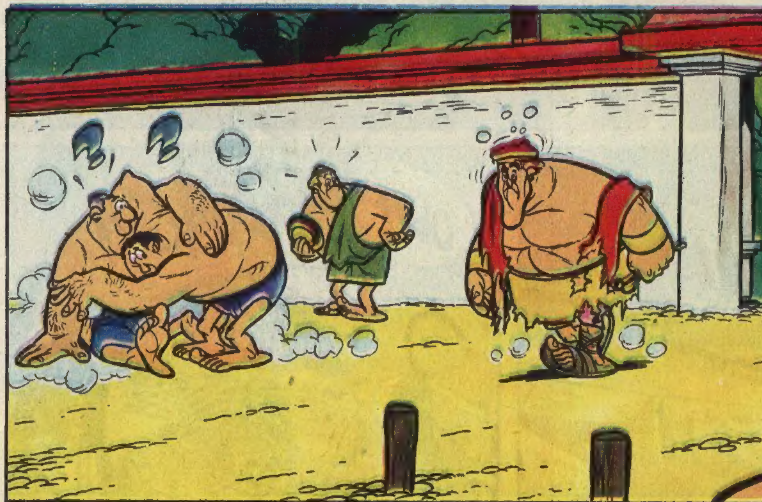

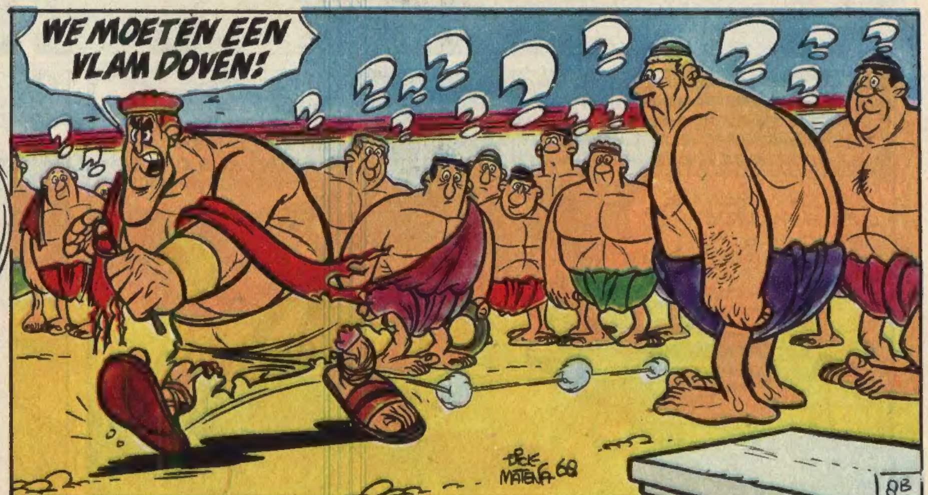

WORDT VERVOLGD.

MICK TANGY

Even heeft Mick Tangy alle contact verloren met Ernest. Als deze uit zijn verdoving ontwaakt, zit hij met zijn toestel, een Mirage III E, op 12.000 meter hoogte!

LAVERDURE VOLGT DE INSTRUCTIES VAN MICK TANGY NAUWKEURIG OP. HIJ MINDERT SNELHEID EN BEGINT VOORZICHTIG TE DALEN . . .

HALLO, CANON 2 AAN LEADER ! M'N ANEMOMETER IS ONBRUIKBAAR, IK KAN M'N SNELHEID NIET CONTROLEREN ! . . . WAT MOET IK DOEN ?

HALLO, CANON 2, HIER LEADER ! . . . LAAT DE KNOP VOOR UITZENDING INGEDRUKT ! . . . IK KOM JE ESCORTEREN . . .

HALLO, CANON 3 EN 4, HIER LEADER ! . . . GA TERUG NAAR DE BASIS, MIGNOT HEEFT DE LEIDING ! IK ZORG VOOR LAVERDURE ! . . .

HIER CANON 3 ! BEGREPEN, UIT ! . . .

TANGY SCHAKELT Z'N RADIOKOMPAS IN OP DE RADIOFREKWENTIE VAN LAVERDURE EN GAAT OP ZOEK NAAR Z'N VRIEND . . .

HALLO, MICK ! . . . *HET GLAS TRILT VERSCHRIKKELIJK !!!*

MAAR BIJNA TEGELIJKERTIJD

LEADER TOT CANON 2 ! IK HEB JE IN ZICHT . . . BEN VLAK ACHTER JE , AAN DE LINKERKANT ! . . . KOM VOOR JE VLIEGEN OM TE GIDSEN ! . . . BLIJF DALEN . . .

HALLO MICK ? . . . BEGREPEN ! ZAL MIJN SNELHEID REGELEN NAAR DE JOUWE ! . . .

17A

MICK TANGY IS OP KOP GAAN VLIEGEN OM LAVERDURE IN DE GELEGENHEID TE STELLEN AL ZIJN AANDACHT TE CONCENTREREN OP DE SNELHEID . . .

HALLO, VERKEERSTOREN ! HIER CANON 1. VRAAG ABSOLUTE VOORRANG VOOR DE LANDING VAN CANON 2 ! . . . STUUR AMBULANCE EN BRANDWEERWAGENS NAAR DE BAAN !

OEF ! . . . 4000 METER ! . . . GERED ! ALS DE RUIT NU BREEKT, KAN HET GEEN GEV . . .

OW !

BANG !

EEN ENORME DRUKSTOOT DRUKT LAVERDURE HALF BEWUSTELOOS IN ZIJN STOEL TERUG ! . . . HET GEBARSTEN PLEXIGLAS IS MET ONVOORSTELBARE KRACHT UIT ELKAAR GESPRONGEN EN SPLINTERT OP DE VLIEGERSHELM VAN DE PILOOT . . .

I'M SO SORRY ! . . . HET GLAS IS GESPRONGEN EN IK KAN GEEN BLIKSEM MEER ZIEN . . . M'N HELM IS ONDOORZICHTIG GEWORDEN !

ERNEST ! BEN JE GEK GEWORDEN ? JE HAD ME BIJNA DOORBOORD !!

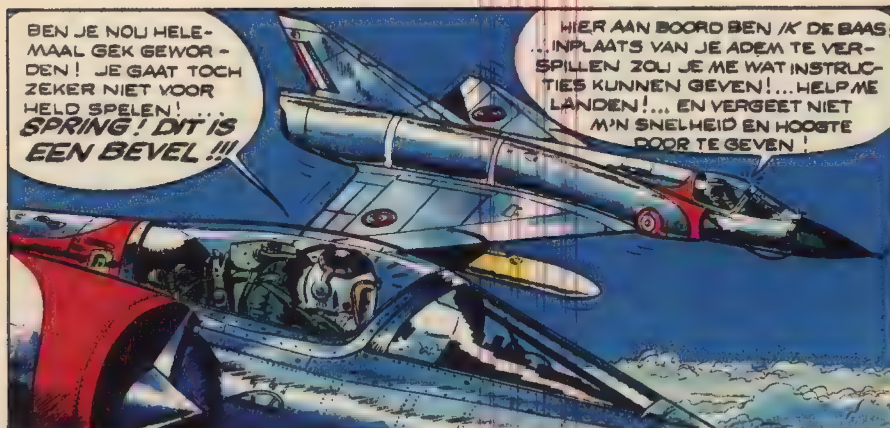
OH ! ERNEST, VLUG ! *STIJGEN ! . . .* EN GEBRUIK JE SCHIETSTOEL ! . . . *SPRING . . . SPRING VOOR HET TE LAAT IS !*

EEN KIST VAN EEN PAAR MILJOEN IN DE STEEK LATEN ? *NOOIT !!*

17B

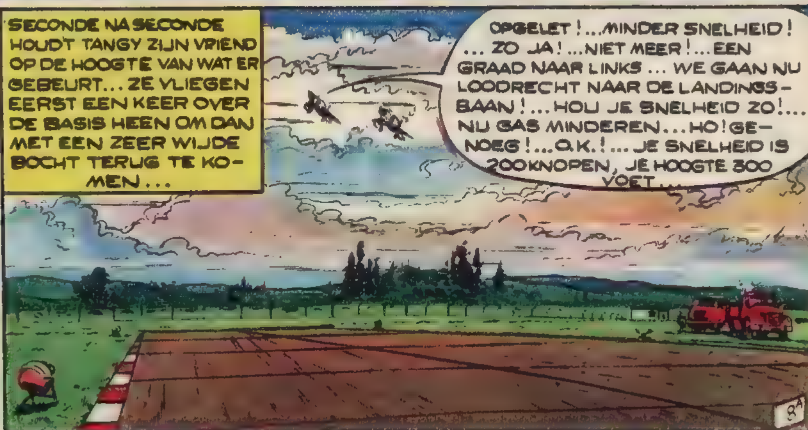
GEVAAR OP GROENLAND

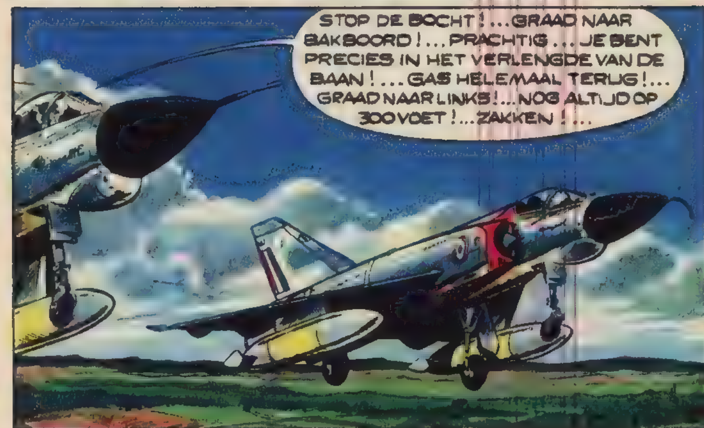
DOOR UDERZO EN J.M. CHARLIER

WORDT VERVOLGD!

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: J.C. MÉZI

Speciaal Tijd-Ruimte-agent Ravian is vanuit 't jaar 2720 naar de middeleeuwen gereisd en dwingt Xombul zijn monsters in middeleeuwers terug te toveren.

RAVIAN en de

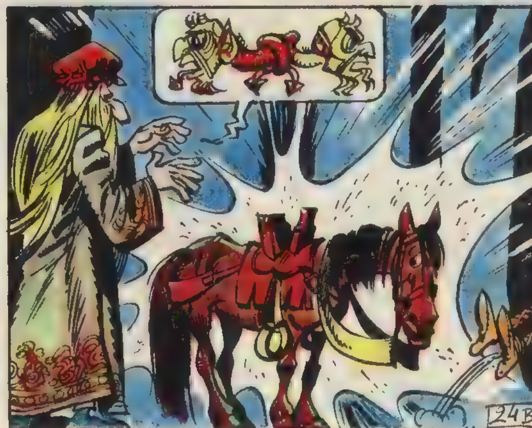

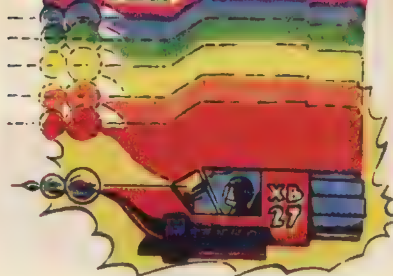

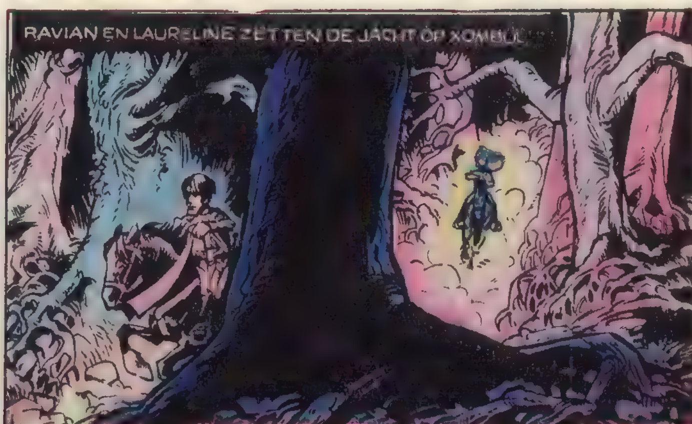

VIERDE DIMENSIE

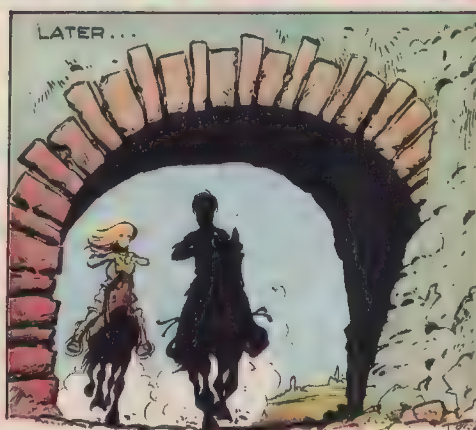

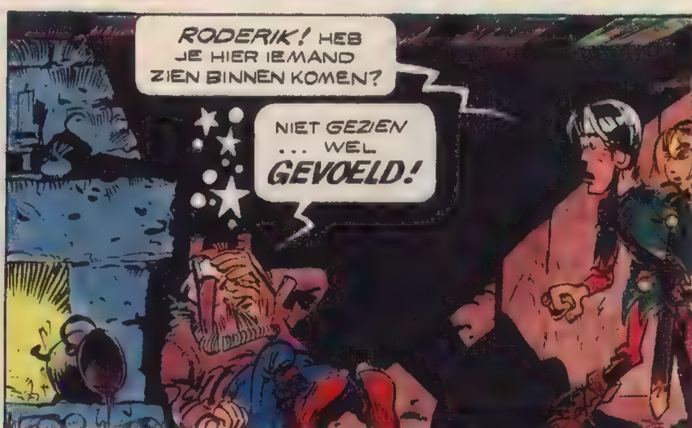

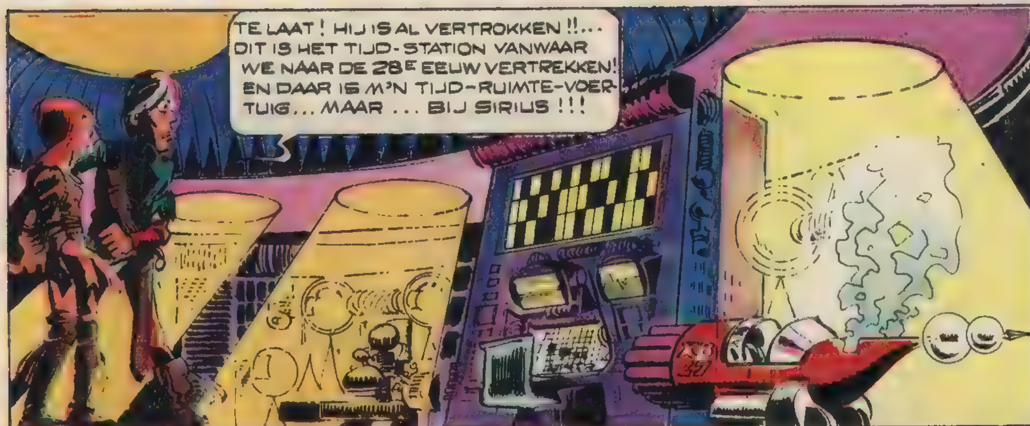

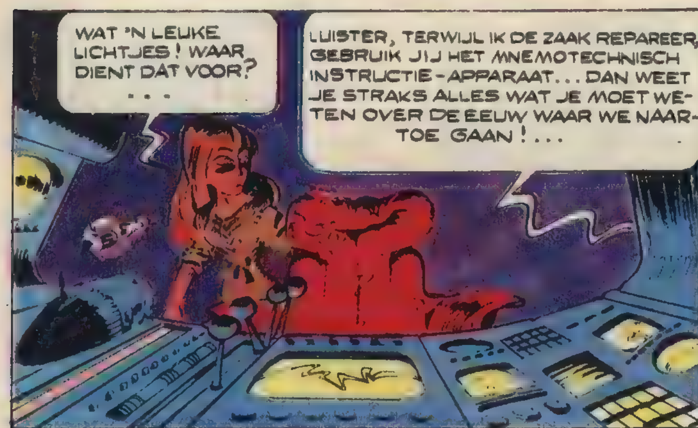
RAVIAN en de VIERDE DIMENSIE

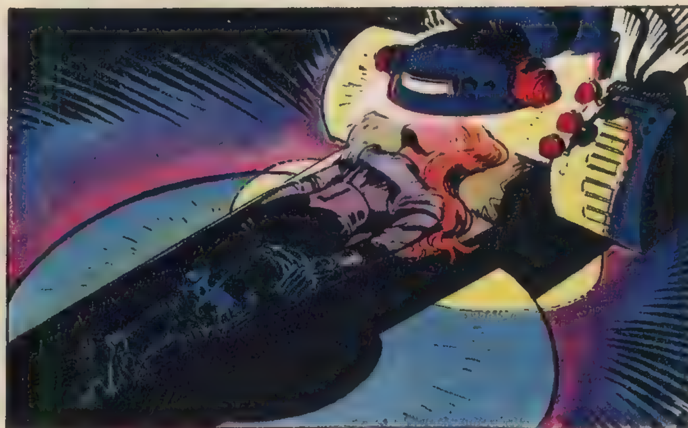

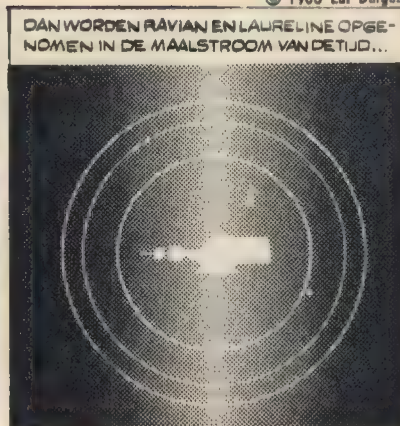

DAN WORDEN RAVIAN EN LAURELINE OPGENOMEN IN DE MAALSTROOM VAN DE TIJD...

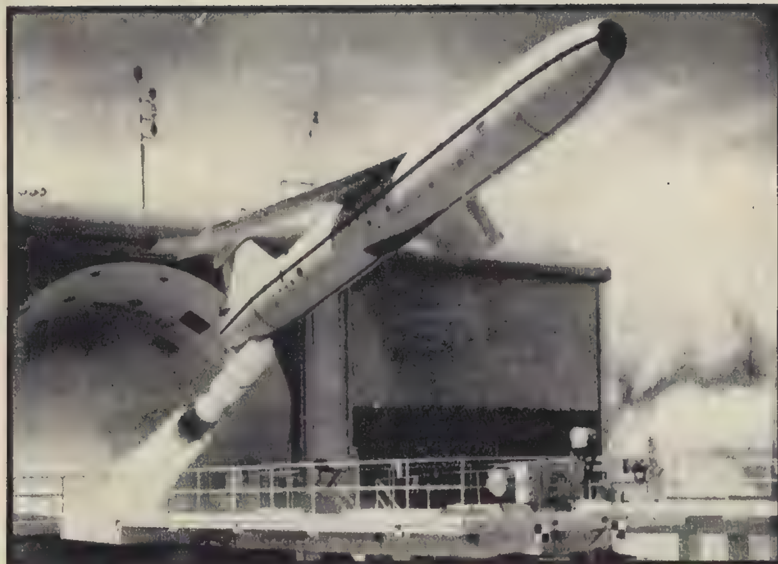
VOLGENDE WEEK: CHAOS IN GALAXICITY

RUIMTEVAART gaat NAAR DE MAAN

Met ontembare krachten spelen Rusland en Amerika een genadeloos pokerspel. De kaarten zijn geschud, de troeven verdeeld. Inzet: het applaus van de ademloos toekijkende wereld. Wie gaat winnen, weet geen mens. Ruimtevaart gaat naar de maan. Niet verder.

Nog even geduld jongens, dan is 't zover: misschien volgend jaar al zet de eerste aardbewoner voet-op-maan! Als er niet wéér 'n kink in 't tere ruimtekabeltje komt, mogen we ons binnen afzienbare tijd vergapen aan close-ups van maantoestenden, met 'n kleinbeeldcamera gefotografeerd door 'n dappere Rus of Amerikaan, die zich zeker weet van 'n ereplaats in de toekomstige geschiedenisboekjes. En opnieuw zullen we ons verliezen in dromen over vakantie-uitstapjes naar Mars en interplanetaire excursies, georganiseerd door 'n Ruimte Reis Bureau, compleet met feestmutsen, ontbijt en reisleider. Nog even, dan heeft Werner von Braun de laatste mankementen van zijn reuze raket opgelost en kan de eerste astronaut of groep van astronauten naar de maan geschoten worden. Letterlijk, dat spreekt. Niet dat 't een simpel reisje zal worden, bepaald niet! Heenreis en maanlanding zullen weinig problemen geven, maar de terugreis, da's 'n kwestie die moeilijker ligt. De geleerden vroegen aan computers welk moment van dat retourtje-maan de meeste risico's inhoudt. „Driehonderd momenten zijn gevaarlijk, waarvan 't merendeel bij de start van de maan en de terugkomst in de dampkring ligt," luidde het enigszins ontmoedigende antwoord. Maar goed, vertrouwend op de kennis en kunde van de deskundigen houden we het er toch op dat 'n astro- of kosmonaut de grote sprong gaat wagen. Ongelooflijk eigenlijk, 100 jaar geleden nog werd 'n snelheid van 25 km/u levensgevaarlijk geacht en vlak na de oorlog leek de geluidsbarrière (1000 km/u) onoverwinnelijk, terwijl de maanraketten nu snelheden bereiken van 30.000 km/u. Nog niet snel genoeg om de sterren te bezoeken (met dit gangetje duurt 't altijd nog 50.000 jaar voor je de dichtstbijzijnde ster bereikt), maar voldoende voor de sprong naar de maan. Het Grote Gebeuren staat dus voor de deur. Enorm! Maar eh ... wat dan? We bedoelen, wat ná de maan? En eh ... wat zóeken we eigenlijk op dat miniplaneetje? Waarom miljarden en miljarden dollars foetsie-weg de ruimte in geschoten? Alleen om de Rode Vlag of de Stars and Stripes in de volkomen onbruikbare maanbodem te planten? Om er te smelten van de hitte of te verrekken van de kou? Kom nou! Natuurlijk beogen de duizenden werkers aan ruimtevaartobjecten méér dan 'n maanprimeur, méér dan 'n overwinning op de communistische of kapitalistische concurrentie. En toch ... Bij 'n nuchtere beschouwing van wat er in 't Amerikaanse en Russische kamp gebeurt, bekruipt ons 'n gevoel van onbehagen. Omdat astronautische uitspattingen nu eenmaal astronomische bedragen vergen. En uitspattingen zijn het, voor 'n belangrijk gedeelte althans. Zie met ons de feiten onder ogen en wees zo vriendelijk even om te slaan. Op de volgende pagina's willen we je graag vertellen waarom de ruimtevaart naar de maan gaat. Letterlijk, dat is wel duidelijk. Maar dat niet alleen, eveneens figuurlijk!

Dit geleide-vliegtuig van 't type Mace werd op 1 april 1967 gelanceerd om na 'n kortstondige vlucht in de oceaan te belanden: de raketmotoren faalden, de stuurinrichting raakte onklaar, de boordcomputers lieten het afweten. Een aprilgrap die enkele miljoenen guldens heeft gekost.

RUIMTEVAART GEEN STERREVAART

Sinds Hitler met zijn V-2's de geallieerden ging bestoken, zijn raketten eerst en vooral wapens geweest. Geen inspanning leek te groot, geen uitgave te gortig om het prestige van de natie en daarmee de militaire kracht in één klap op te voeren. Van de hermetisch gesloten Russen komen we nauwelijks iets aan de weet, maar de Amerikanen zijn gewend hun successen en beslommeringen voor 't voetlicht van de wereld te gooien. Uncle Sam maakt er geen geheim van, dat de NASA van iedere dollar in omloop één cent opslokt! Een jaarlijkse miljardenuitgave die Amerika niet meer kan opbrengen. De drastische bezuinigingen zijn 't vorige jaar begonnen: per maand worden 4.000 mensen uit de ruimtevaartprojecten afgevoerd, in de kantoren hangen bussen waarin ideeën voor besparingen worden gedeponeerd. Alleen het Apollo-project kostte tot nog toe twintig miljard dollar, de verdere uitvoering zou nog vijftig miljard bedragen. Politici en geleerden komen tot dezelfde conclusie: het is een verspilling. Niet alleen de dure oorlog in Vietnam brengt de Amerikanen tot inkeer, ook de richtlijnen van de Amerikaanse Nationale Academie sporen de regering aan gebruiksgoederen, computers en onderwijs voorrang te verlenen op ruimtevaartprojecten. Ruimtevaart wordt onbetaalbaar. Maar zowel de Amerikanen als de Russen hebben verzekerd dat ze het eerst op de maan zullen landen. Ze kunnen niet meer terug, hoe graag ze ook willen. Wat ze er doen moeten, weten ze zelf niet: strategisch en economisch is de maan van geen belang. En zelfs al lagen er diamanten voor 't oprapen, dan nog zou het voordeliger zijn ze te vergeten: het transport is onbetaalbaar. Kortom: als Rusland of Amerika zijn vlag op de maan heeft geplant, zullen ze die verder ongemoeid laten wapperen. De fut is eruit. Ze gaan alleen nog door met hun peperdure pokerspelletje omdat ze geen weg terug zien zonder onherstelbaar prestigeverlies. Dus gaat de ruimtevaart naar de maan. Niet verder. Waarom zouden ze? Afgezien van de schier onoverkomelijke moeilijkheden die verdere ruimtereizen opleveren is het een verlammende gedachte dat Venus onbewoonbaar is en dat Mars een dode planeet schijnt te zijn. Iets meer over die "schier onoverkomelijke moeilijkheden": sinds het begin van de evolutie, vanaf de eerste ééncellige wezens tot aan de mens, is het leven nooit aan de aantrekkingskracht van de aarde ontsnapt. Niemand kon bevroeden hoe het leven zich in 'n toestand van gewichtloosheid zou gedragen. Belangrijk in dit verband is dat Eugene Cerman en Michael Collins de eenvoudigste handelingen die ze op aarde uitentreuren hadden geoefend, in de ruimte niet konden uitvoeren. Belangrijk is ook dat bij proeven met in de ruimte geschoten vliege- en kikkereitjes gebleken is dat de cellen zich razendsnel voortplanten. Ruimtereizen, die de mens een eeuwige jeugd zouden verschaffen, verkorten integendeel zijn levensdagen! De eerste bip-bip van Spoetnik I scheen een tijdperk van onvoorstelbare mogelijkheden in te luiden. Het heeft meer dan tien jaar geduurd, voor men de moeilijkheden met 'n open oog kon bezien. Tien jaar, waarin kapitalen verspild zijn die beter aan bijvoorbeeld de bestrijding van de schreeuwende wereldhonger waren besteed.

Moeten we nu concluderen dat het ruimte-avontuur even bruusk eindigt als het begonnen is? Nee, natuurlijk niet! Alleen: het gezonde verstand gebiedt af te remmen. Geen planeten bestoken met kostbare sondes en raketten, maar de verworvenheden van de ruimtevaart gebruiken om het leven op onze eigen aarde te verbeteren. Ten dele is dat reeds gebeurd. Alleen al in de industrie heeft de ruimtevaart een omwenteling veroorzaakt. Automatisering en verbetering van methodes zijn tot stand gekomen, dank zij de ruimtevaart. Telesatellieten maken een wereldwijde beeldverbinding mogelijk, de technische wetenschappen trekken profijt van de kennis en ervaring, in de ruimtevaart opgedaan. En er staat ons meer te wachten. In het belang van de scheepvaart, van de luchtvaart, van de televisie en het onderwijs via de televisie kunnen telesatellieten gelanceerd worden. Een systeem van meteorologische satellieten om koers en heftigheid van orkanen en onweren te bepalen, zou de landbouw jaarlijks tientallen miljarden besparen. Dit is de toekomst: boven onze hoofden wentelen telegeleide robots, geraffineerde elektronische kastjes, die hun gegevens doorseinen naar computers en specialisten. De mens gaat voordeel trekken uit de ruimtevaart. De kapitalen verslindende uitstapjes naar ver verwijderde planeten zijn een vorm van escapisme, die noch Amerika, noch Rusland zich kunnen veroorloven. En hun bestaande rivaliteit kunnen ze net zo goed en 'n stuk goedkoper uitleven op een voetbalveld Het eigenlijke ruimtevaren zal zich beperken tot het retourtje-maan, verder komen we niet. Misschien over jaren, als het beeld van de wereld is veranderd, als we bij machte zijn door een gezamenlijke inspanning van de volkeren kapitaal en energie te verenigen, misschien kunnen we dan nog eens verder praten over èchte heelalvaart.

We hebben het nut van de ruimtevaart gezien. Daarom hebben we er vrede mee dat de ruimtevaart voorlopig naar de maan gaat, en niet verder!

personenraket
volgvaartuig
instrumentensatelliet
drietrapsraket voor personen
bol voor kolonisten
derde trap
drietrapsraket
ruimtestation
vliegende schotel
X-15
onderzoekssatelliet
ruimteverkenningsvaartuig
verkenningsvaartuig
weersatelliet
vierde trap personenvaartuig
antizwaartekracht-ruimtepak
waarnemingssatelliet
drietrapsraket voor ruimteverkenningsvaartuig
verkenningsvaartuig

Aangespoord door bollebozen als 'n Werner von Braun wagen de geleerden het te denken aan een vloot van de meest bizarre raketten en schepen, die in gedachtesnelle onderzoekingstochten door het heelal van ruimtestation naar planeet naar ster ijlen. Maar of het zover zal komen? Misschien wordt ook Werner von Braun eens als 'n fantast beschouwd.

RUIMTEVAART OP AARDE

Lang voor Christus' geboorte werd de Chinese Muur door barbaren bestormd. De Muur was sterk, maar de vijand behaalde toch successen. Totdat 'n slim Chineesje met 'n bundel vuurpijlen kwam aandragen, die hij tussen de verblufte aanvallers wierp. De barbaren lieten zich de eerste honderd jaar niet meer zien. En de voorloper van de raket deed zijn intrede in onze wereld ... Eind 1936 gebood ene Adolf Hitler de ontwikkeling van dergelijke vuurpijlen: de V-1 kwam tot stand. Vijftienduizend Heimatfiguren verbruikten miljoenen Marken voor de vervolmaking van de V-1. Resultaat: 13 juni 1942 wordt de eerste èchte raket gelanceerd: de V-2, 14 meter hoog, 1,65 dik. Een moordwapen, waarmee het tijdperk van de ruimtevaart opengeschoten wordt. Foto: een V-2 in Haarlem, onmiddellijk na de bevrijding van ons land.

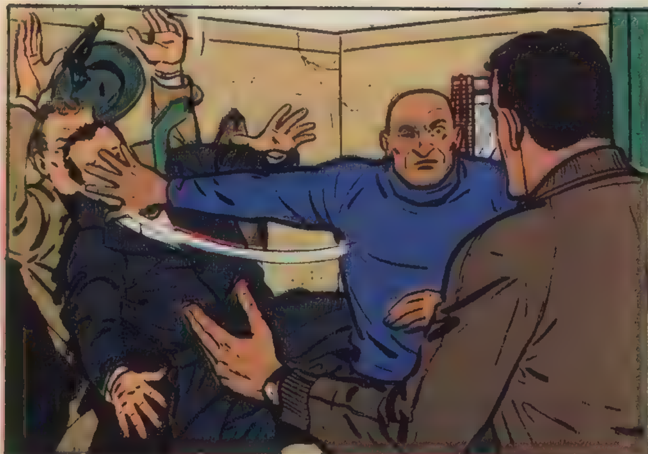
TEKST KAREL KERSTEN

DE TERUGKEER VAN STEVE

DOOR JEAN GRATON

MAAR PABLO, DE DOMME KRACHT MET DE HERSENS VAN EEN GARNAAL, LUISTERT NIET! MOORDLUST BRANDT IN ZIJN OGEN. HIJ IS DOOR HET DOLLE HEEN VAN RAZERNIJ, OMDAT MICHEL HEM EVEN TEVOREN, BUITEN HET HUIS, HEEFT NEERGESLAGEN. OGENBLIKKELIJK MAKEN ONZE VRIENDEN GEBRUIK VAN DE VERWARRING. EEN ENORME KLOPPARTIJ VOLGT.

WARSON

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

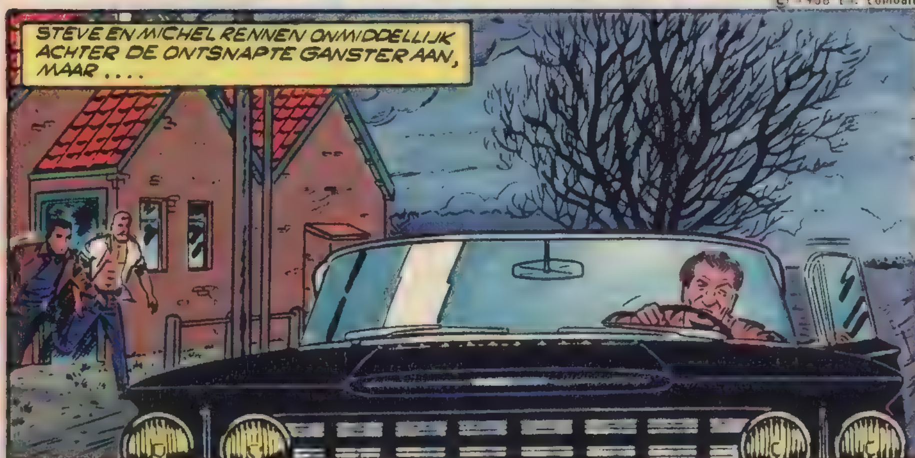

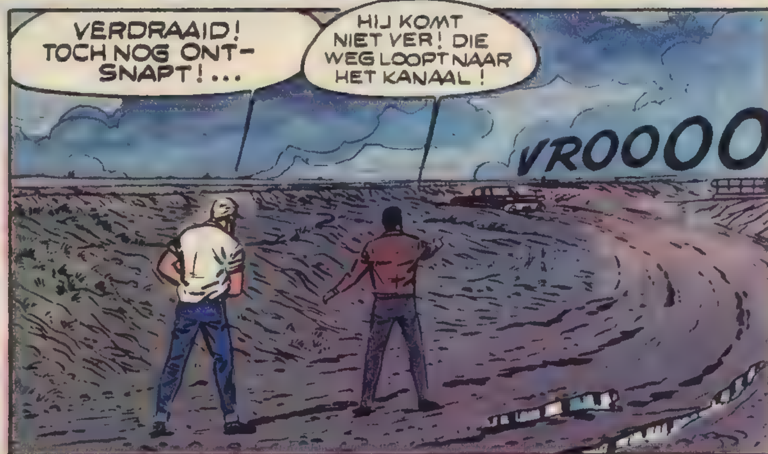

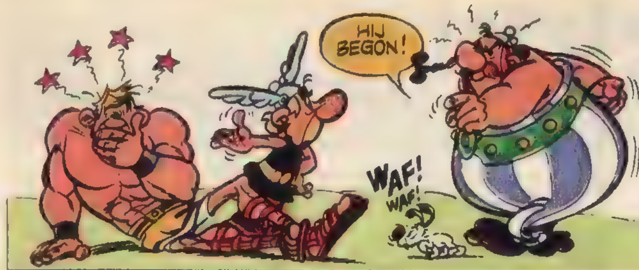

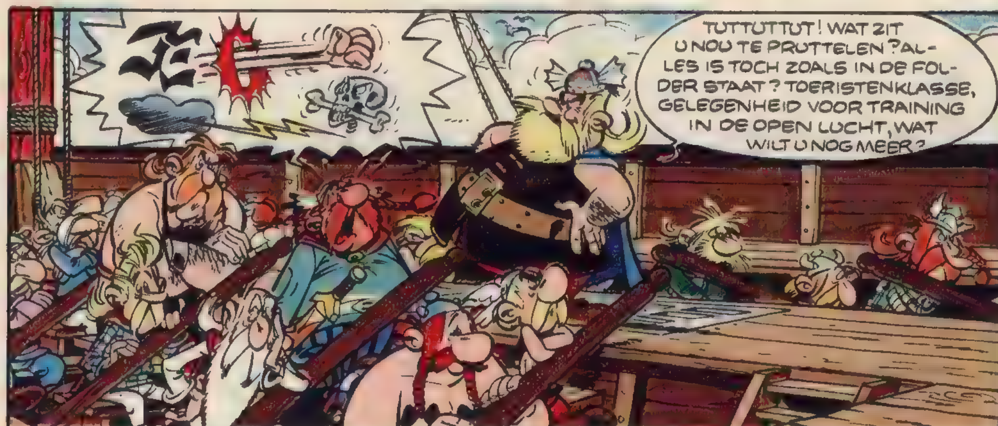

WORDT VERVOLGD

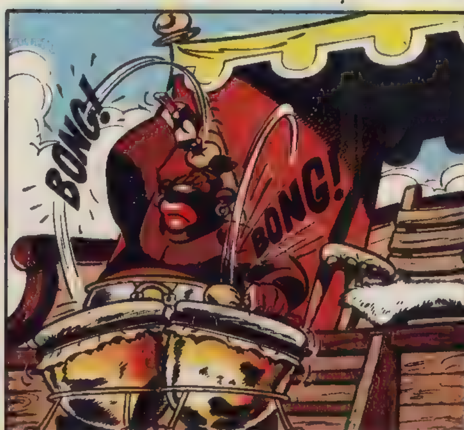
TEKST: GOSCINNY
TEK: UDERZO

Asterix en de

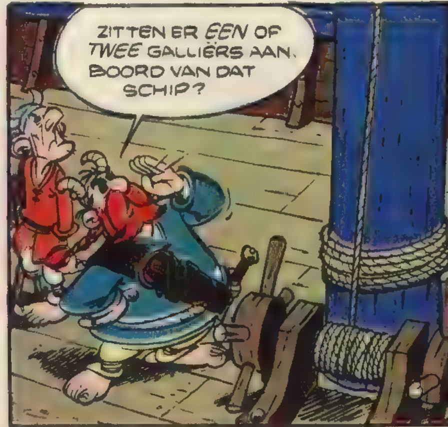

OLYMPISCHE SPELEN

Asterix en Obelix schrijven in voor de Olympische Spelen. De hele stam gaat mee, op een huurboot om ze aan te moedigen. Aan boord echter voelen ze zich zwaar in de boot genomen door de folder!

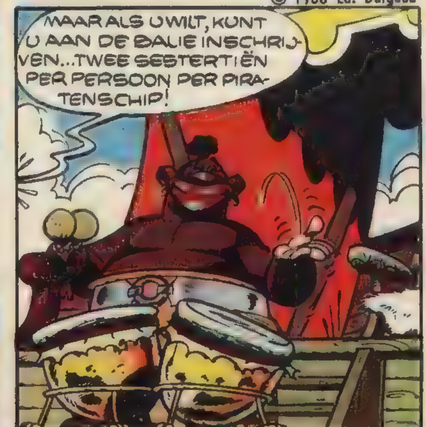

WORDT VERVOLGD

DE ROEP VAN DE WILDERNIS

DOOR JACK LONDON
ILLUSTRATIE RENE FOLLET

Buck, de verwende aristocratenhond uit het warme zuiden, is een onverschrokken poolhond geworden, die slechts twee ambities koestert: werken voor de slede tot hij erbij neervalt en leider worden van het span. Niemand belet Buck in het gareel zijn geliefde trekwerk te doen, maar de weg naar het leiderschap wordt geblokkeerd door Spitz, Bucks doodsvijand. Een beslissend gevecht tussen beide rivalen is onvermijdelijk ....

DE LEIDER

Zeven dagen nadat ze Dawson waren binnengetrokken, daalden ze af naar de Yukon Trail, op weg naar Deya en SaltWater. Perrault had nòg belangrijker brieven bij zich dan op de heenweg, en hij was van plan de recordreis van het jaar te maken. Maar zo'n schitterende prestatie werd niet geleverd zonder veel inspanning en ergernis aan de kant van François. De voortdurende muiterij van Buck had de samenwerking van het span verstoord. Buck moedigde de opstandigen aan tot steeds nieuwe wandaden. Niet langer was Spitz een gevreesde leider. Het vroegere ontzag verdween en ze werden onverschillig voor zijn dreigementen.
De aantasting van het gezag had ook invloed op het gedrag van de honden onderling. Ze ruzieden en vochten meer dan ooit, zodat het kamp soms een lawaaierig gekkenhuis leek. Alleen Dave en Sol-leks bleven onveranderd, al werkte het eeuwige gekibbel van de anderen hen op de zenuwen. François verwenste hen gruwelijk, stampte in de sneeuw en trok zich de haren uit het hoofd. Het klappen van zijn zweep was voortdurend in hun oren, maar dat hielp weinig. Zodra hij zich had omgekeerd, begonnen ze opnieuw. Hij steunde Spitz met zijn zweep, terwijl Buck de rest van het span hielp. François wist heel goed dat Buck de oorzaak van alle moeilijkheden was, maar Buck liet zich nooit op heterdaad betrappen. Hij werkte trouw in het gareel, want het trekken van de slee vond hij plezierig; maar het was nòg plezieriger op een sluwe wijze een gevecht tussen zijn maats uit te lokken zodat de leidsels in de war gebracht werden.
Bij de monding van de Takkeena, op een nacht na het eten, joeg Dub een sneeuwhaas op, maar onhandig als hij was, liet hij het dier ontsnappen. In een oogwenk was het hele span op de been. Vlakbij was een politiekamp, met vijftig poolhonden, die ook aan de jacht deelnamen. De sneeuwhaas vluchtte de rivier af, sloeg een kleine kreek in, waarvan het ijs met een hoge sneeuwlaag bedekt was. De haas was zo licht dat de opgevroren sneeuwlaag hem kon dragen, maar de zwaardere honden zakten er doorheen en ploeterden moeizaam voort. Buck leidde de horde, maar inhalen was er niet bij. Hij zette al zijn krachten in bij deze achtervolging, begerig jankend. Zijn prachtige lijf schoot met grote sprongen vooruit in het witte maanlicht; maar met groter sprongen joeg de sneeuwhaas voor hem uit, als een bleke schim.
Al het oerinstinct, de bloeddorst en moordlust van de primitieve jager werd in Buck wakker. Daar liep hij, aan het hoofd van een troep halfwilde honden, jagend op levend vlees, op vluchtend wild, om het te doden. Hij raakte helemaal buiten zichzelf van opwinding en voelde zich intens gelukkig terwijl hij voortholde over de sneeuw, onder de sterren, als een wolf.
Maar Spitz bleef ondanks alle opwinding koud en berekend, verliet de horde en sneed de weg af over land, waar de kreek een lange bocht maakte. Dat wist Buck niet en toen hij de bocht omkwam, met de schim van de sneeuwhaas nog altijd voor zich uit, zag hij een andere en grotere schim vanaf de hoge oever de haas in de weg springen. Het was Spitz. De haas kon niet omkeren, en toen de witte tanden zijn ruggegraat braken, schreeuwde hij zo luid als een gewonde man zou schreeuwen. Bij dat geluid hief de hele troep achter Buck een hels vreugdegehuil aan!
Maar Buck deed daar niet aan mee. Hij hield zijn vaart niet in, maar ramde Spitz, schouder tegen schouder, zo hard dat hij de keel miste. Ze rolden om en om in de losse sneeuw. Spitz wist op de been te komen alsof hij niet verrast was geweest, zette zijn tanden in Bucks schouder en sprong achteruit. Tweemaal klapten zijn tanden op elkaar alsof een stalen klem dichtsloeg, waarna hij terugdeinsde, met zijn poten houvast zoekend in de sneeuw, grommend, de lippen opgetrokken.
Met een schok besefte Buck dat het moment gekomen was. Nu ging het op leven en dood. Boven de witheid en stilte hing een spookachtige rust. Er was geen zuchtje wind in de lucht — niets bewoog, geen blad trilde; de zichtbare adem van de honden steeg langzaam omhoog en bleef hangen in de ijzige lucht.
Spitz was een ervaren vechter. Van Spitsbergen tot de Poolstreek, door heel Canada en de Barrens, had hij zich gehandhaafd tussen alle mogelijke soorten van honden. Hoe bitter zijn woede ook was, hij werd er nooit door verblind. In zijn zucht te verscheuren en te vernietigen vergat hij geen moment dat zijn tegenstander dezelfde lust voelde. Nooit sprong hij toe, of hij was erop bedacht de sprong van de ander op te vangen; nooit viel hij aan, of hij was gereed de aanval van zijn tegenstander af te weren. Vergeefs probeerde Buck zijn tanden in de hals van de grote witte hond te zetten. Waar zijn tanden knauwden naar het zachte vlees, werden ze opgevangen door de tanden van Spitz. Kaken klapten op kaken en lippen scheurden en bloedden, maar Buck zag geen kans door de verdediging van Spitz heen te breken. Hij sprong rond als een wervelwind, met snelle uitvallen, keer op keer proberend die witte keel te bereiken, waar het leven dicht onder de huid klopte; en telkens was het Spitz die toebeet en wegsprong. Toen probeerde Buck het met schijnbewegingen naar de keel, waarbij hij plotseling zijn kop introk en zijn schouder naar voren bracht, Spitz rammend in de hoop hem ondersteboven te gooien. Maar in plaats daarvan werd Bucks schouder telkens opengescheurd en sprong Spitz lenig en ongrijpbaar opzij.
Spitz bleef ongedeerd, terwijl Buck uit vele wonden bloedde en zwaar hijgde. Het gevecht werd wanhopig. En al die tijd wachtte de stille, wolfachtige cirkel op de eerste die vallen zou. Toen Buck buiten adem raakte, begon Spitz in de aanval te komen en telkens wist hij hem uit zijn evenwicht te brengen. Eenmaal raakte Buck van de been en de hele cirkel van zestig honden kwam overeind; maar hij herstelde zich nog in zijn val en de cirkel zonk terug en wachtte.
Maar Buck bezat een talent dat hem voorbestemde voor grote dingen — fantasie. Hij vocht op zijn instinct, maar hij kon ook vechten met listen. Hij viel aan alsof hij van plan was Spitz weer te rammen, maar op het laatste moment dook hij omlaag in de sneeuw. Zijn tanden sloten zich om Spitz's linker voorpoot. Je hoorde het kraken van brekend bot, en de witte hond stond nog maar op drie poten tegenover hem. Tot driemaal toe probeerde Buck hem omver te gooien, toen herhaalde hij de truc en brak de rechter voorpoot. Ondanks pijn en onmacht worstelde Spitz wanhopig om overeind te blijven. Hij zag de zwijgzame cirkel, met glinsterende ogen, likkende tongen en opstijgende witte adem, die zich dichter om hem sloot, zoals hij vroeger de cirkel had zien sluiten rond zijn verslagen tegenstanders — alleen was hij deze keer de verslagene. Er was geen hoop voor hem. Buck was onverbiddelijk. Medelijden was iets dat niet thuishoorde in dit klimaat. Hij maakte aanstalten voor de laatste aanval. De cirkel was zo nauw geworden dat hij de adem van de poolhonden op zijn flanken kon voelen. Hij kon ze zien, achter Spitz en aan beide kanten, ineengedoken voor de sprong, hun ogen strak op hem gericht. Elk dier zat bewegingloos, als versteend. Alleen Spitz wankelde trillend, de haren overeind, heen en weer, grommend met afschuwelijke valsheid alsof hij daarmee de naderende dood wou afschrikken. Toen sprong Buck op hem toe en meteen weer terug, maar Bucks schouder had Spitz met kracht geraakt. De donkere cirkel werd een stip op de maanverlichte sneeuw en Spitz verdween uit het gezicht. Buck stond toe te zien, de triomfantelijke overwinnaar, het oerdier dat zijn rivaal had gedood en vond dat het goed was.
„Hé! Wat ik zeggen? Ik goed gezien hebben! Dat Buck twee duivels?" Dat zei François de volgende morgen toen hij ontdekte dat Spitz verdwenen was en hij Bucks wonden zag. Hij trok hem dichter bij het vuur om hem beter te kunnen bekijken.
„Die Spitz was een groot vechter," zei Perrault, terwijl hij de gapende scheuren bekeek.
„Maar Buck nòg groter," antwoordde François. „En nu wij zullen opschieten. Geen Spitz meer, geen last meer."
Terwijl Perrault de kampuitrusting inpakte, begon de sleedrijver de honden in te spannen. Buck ging staan op de plaats die Spitz altijd ingenomen had, maar François, die niet op hem lette, bracht Sol-leks naar die begeerde plek. Naar zijn oordeel was nu Sol-leks de geschiktste leider. Buck sprong woedend op Sol-leks toe, joeg hem weg en ging op zijn paats staan.
François sloeg zich lachend op de knieën. „Kijk dat Buck! Hij doden Spitz, hij denken dat hij zijn plaats krijgt."
„Ga weg!" riep hij, maar Buck weigerde zich te bewegen. Toen greep François hem bij zijn nekvel en sleepte hem opzij, zonder acht te slaan op Bucks dreigende gegrom. Hij haalde Sol-leks terug. De oude hond vond het allemaal erg onplezierig en liet duidelijk merken dat hij bang voor Buck was. François was vastbesloten, maar hij had zich nog niet omgedraaid of Buck verjoeg Sol-leks opnieuw, en Sol-leks was helemaal niet ongenegen de leidersplaats aan hem af te staan. François werd nijdig. „Nu, verdraaid, jij ervan lusten!" riep hij, grijpend naar een zware knuppel. Buck herinnerde zich de man met de rode trui en trok zich langzaam terug; ook deed hij niets om te verhinderen dat Sol-leks weer vooraan werd geplaatst. Maar hij bleef ronddraaien, even buiten het bereik van de knuppel, grommend van woede en bitterheid. Voortdurend lette hij op de knuppel, zodat hij bijtijds kon wegduiken als François die naar hem zou toegooien. De sleedrijver ging verder met zijn werk en riep Buck toen hij klaar was, om ook hem in het gareel te spannen, op zijn oude plaats, voor Dave. Buck deed twee of drie stappen terug. François volgde hem, waarop Buck zich weer drie stappen terugtrok. Toen dit zo een poosje doorging, wierp François de knuppel weg, denkend dat Buck een pak slaag vreesde.
Maar Buck was openlijk in opstand; hij wou niet een pak slaag ontlopen, hij wou de leider zijn. Dat voelde hij als zijn recht; hij had het verdiend en wou niet met minder genoegen nemen.
Perrault kwam François te hulp en met zijn tweeën liepen ze hem bijna een heel uur na. Toen gooiden ze hem knuppels naar zijn kop. Die ontdook hij. Ze vervloekten hem en zijn voorouders en al zijn afstammelingen; en hij beantwoordde hun verwensingen met gegrom en bleef buiten hun bereik. Hij probeerde niet weg te lopen, maar trok zich steeds stapje voor stapje terug, het hele kamp door, om hun duidelijk te maken dat als ze hem zijn zin maar gaven, hij zou komen. François ging tenslotte zitten en krabde zich op het hoofd. Perrault keek op zijn horloge en vloekte. De tijd vloog voorbij; ze hadden al 'n uur onderweg moeten zijn. François krabde zich nog eens. Hij grinnikte schaapachtig tegen de koerier, die schouderophalend toegaf dat ze verslagen waren. Toen ging François naar de plaats waar Sol-leks stond en riep Buck.
Buck kwam triomfantelijk aanhollen en stelde zich aan het hoofd van het span.

VOLGENDE WEEK: DAVES EINDE

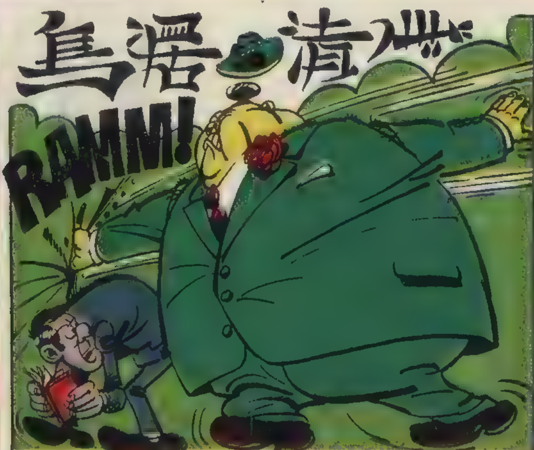

AGENT 327

Onze agent, aan boord van een vliegtuig, is in gevaar: een sumo-worstelaar werpt zich op hem. Het „Handboek Geheim-Agent" moet redding brengen....

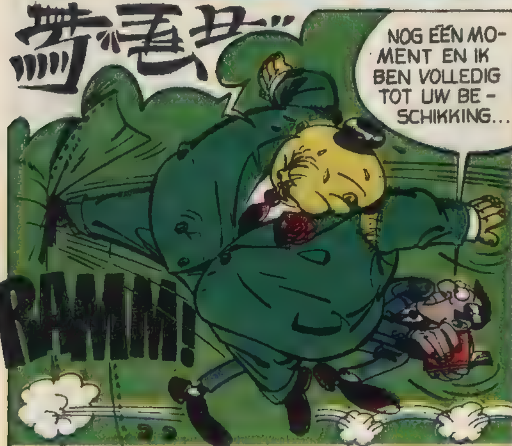

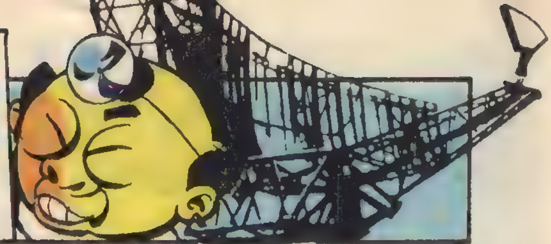

NAAM: IJZERBROOT,Hendrik
CODENUMMER: 327
DOSSIERVERWIJZING: zie onder M,(dossier Dr Maybe)
OPDRACHT: nr.1 <u>DE STEMKWADRATER</u>
RAPPORT DOOR: Martin Lodewijk
OPMERKINGEN: vrijgegeven voor publicatie in PEP;
zie Alg.K.S.010-251610 ref.Deuxième Bureau,CIA,

DUPLICAAT

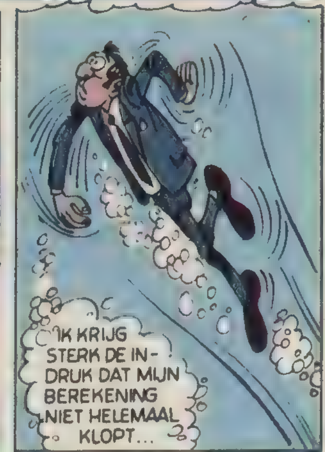

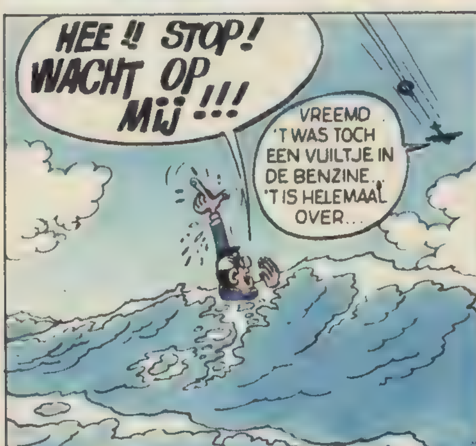

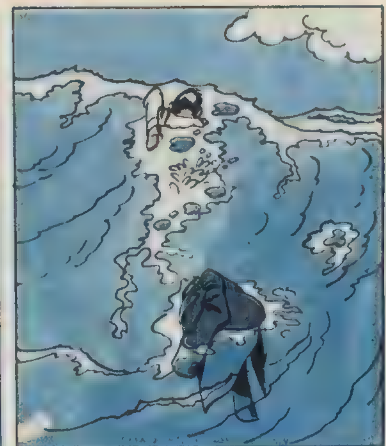

WORDT VERVOLGD

DE JACHT OP HET

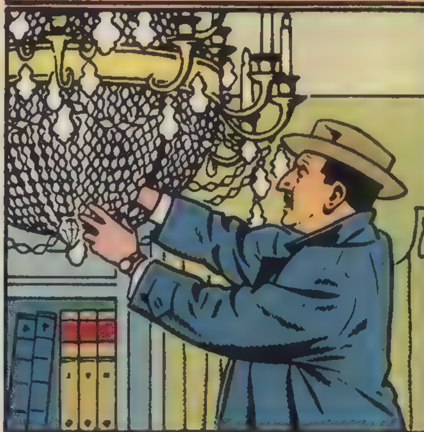
DOOR E.P.JACOBS

Duranton is in het bezit van het halssnoer van de koningin. Dit zeer tot verbazing

DURANTON HEEFT MIDDEN IN DE BIBLIOTHEEK 'N LADDERTJE NEERGEZET...

...HIJ IS ER OPGEKLOMMEN, ZIJN HAND VERDWIJNT IN DE KRISTALLEN LUCHTER...

...HAALT DAAR HET *ÈCHTE* HALSSNOER VAN DE KONINGIN UIT,... HET FLONKERT EN SCHITTERT NU IN DURANTON'S HANDEN....

DAN KLINKEN ER VOETSTAPPEN EN STEMMEN OP DE GANG EN HIJ STAPT VLUG VAN'T TRAPJE.

DURANTON LAAT HET KOSTBARE JUWEEL IN ZIJN TAS GLIJDEN...

...EVEN LATER LOOPT HIJ STIL DE HAL DOOR...

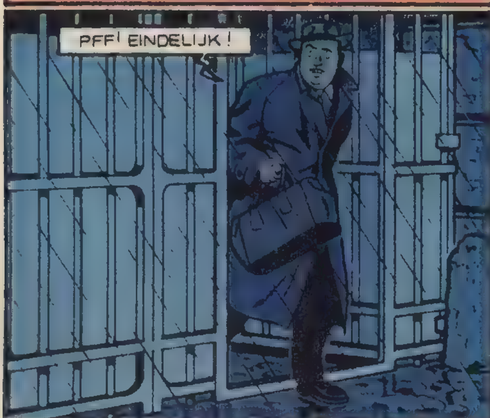
... GAAT DOOR DE ACHTERDEUR...

...EN SLUIPT HAASTIG DOOR DE TUIN...

...BEHOEDZAAM OPENT HIJ HET TUINHEK EN LOOPT DE RUE BERTON OP....

...MAAR DURANTON ZIET NIET DAT IN DE ZWARTE PEUGEOT, DIE MET GEDOOFDE LICHTEN LANGS DE STOEPRAND STAAT, VIER PAAR OGEN OP HEM GERICHT ZIJN...

HALSSNOER

EEN AVONTUUR VAN

BLAKE EN MORTIMER

van commissaris Pradier en het dynamische duo Blake en Mortimer. Duranton koestert 't plan er met het snoer vandoor te gaan . . .

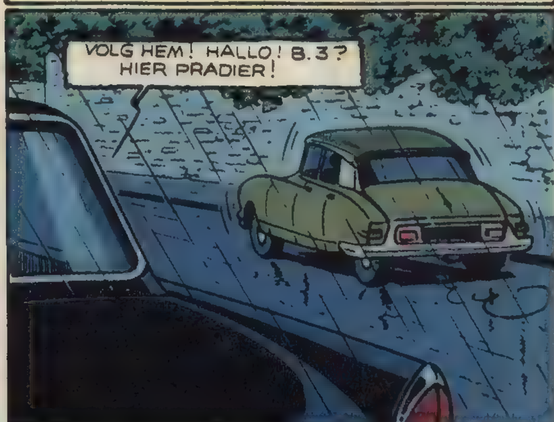
DURANTON KOMT NU DE HOEK VAN DE RUE PROUST OM...

...EN VLUG LOOPT HIJ NAAR ZIJN WAGEN!

... EN RIJDT DAARMEE DIRECT WEG....

...GEVOLD DOOR DE ZWARTE PEUGEOT 404...

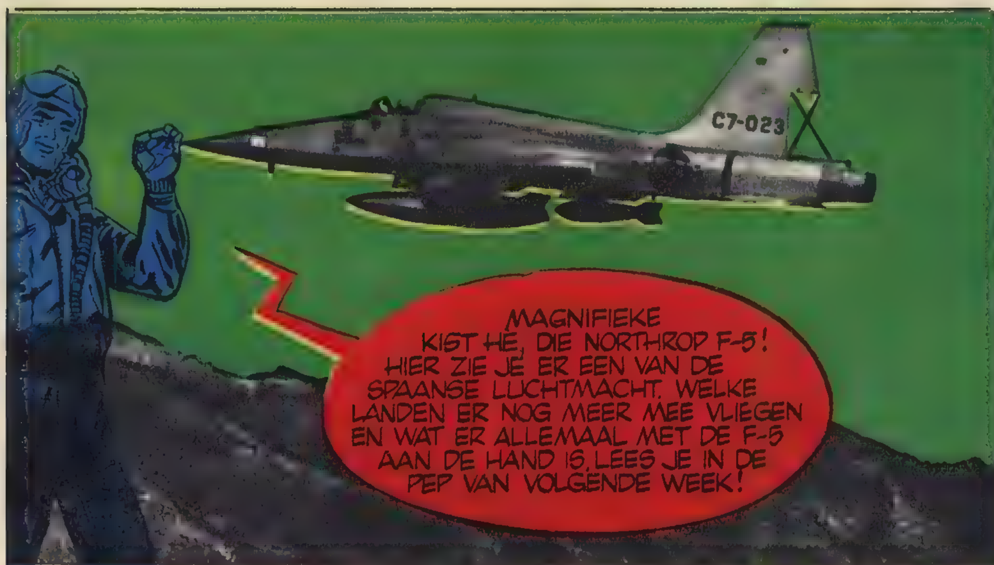

VOLGENDE WEEK: DURANTON'S PASSAGIER!

0 IK BEN M'N CEINTUUR KWIJT... 8

Grapjes met letters en cijfers zijn niet nieuw meer, wel nog steeds leuk! Kijk maar 'ns rond op deze pagina's, dan ontdek je er een stuk of vier. 't Is even moeilijk misschien, maar wanneer je wat langer kijkt, krijg je de mopjes wel door. En als het dan zover is, probeer er dan zelf eens 'n paar te verzinnen en stuur die naar PEPpers, Postbus 497, Amsterdam. Als wij er hier ook om kunnen lachen, vind je jouw vondsten over 'n poosje terug in PEP!

M DOE JIJ OOK AL AAN YOGA? W

PEP

We zijn razend nieuwsgierig naar de nieuwste film van Peter Sellers, een parodie op het hippieleven. Jammer voor Peter en de filmmakers is wel dat het hippie-leven langzaam net als een nachtkaars is uitgegaan....

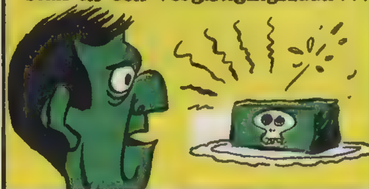

Meer en meer dancings in Nederland zetten de beatgroep (sorry, POP-groep) aan de dijk en nemen een „disjokkie". Logisch! Een beetje behoorlijke groep kost altijd nog zo'n ƒ 1000 in de week en een draaiman doet het al voor, pak weg, zo'n twee en 'n half honderd gulden!

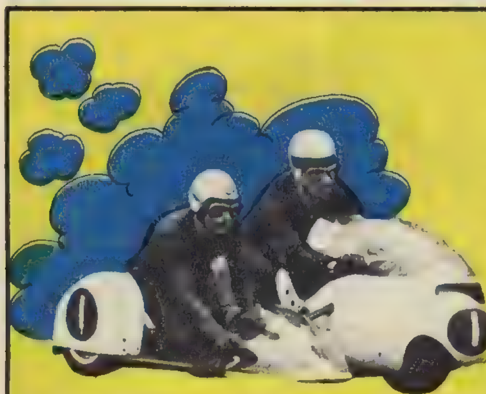
Q Q WHAT'S NEW PUSSY-CAT?

OPPEPPERS VAN AGENT 327

Op het politiebureau in Christchurch (Nieuw-Zeeland) kon men onlangs de volgende oproep lezen: „Wil degene die 'n stuk cake meenam uit het bureau, dit terug brengen? Het is 't bewijsstuk in een vergiftigingszaak . . .

Als alles loopt zoals BMW het niet wil, zal het wereldkampioenschap zijspannen voor de eerste maal sinds 13 jaar niet toevallen aan BMW, maar aan Helmuth Fath met zijn zelfgebouwde URS 4-cilinder. Fath, die in de Grand Prix-1967 opviel door regelmatig uit te vallen, heeft zijn zaken nu beter voor elkaar. In de eerste de beste Grand Prix van dit jaar op de Nürburgring liet hij het volledige BMW-veld royaal achter zich. Het is best mogelijk dat Helmuth in z'n eentje de huidige BMW-hegemonie doorbreekt.

HÉ... LONESOME COWBOY! 'N BEETJE MEER RESPECT VOOR M'N SEXY STEM, GRAAG!

SEXY STEM! BEST MOGELIJK! MAAR JE VOETENWERK IS WAARDELOOS!

ROBERT MITCHUM

Robert Mitchum heeft zijn eerste grammofoonplaatje gemaakt en hij is meteen aan het tweede begonnen. „Mijn stem is zó sexy, dat alle jonge meisjes op slag flauwvallen als ze 'm horen!"

ZE ZIJN ER NOOIT...!

WHO IS WHO?

De Beatles zijn geschrapt uit de Who is who?, de lijst van VIP's, de voornaamste persoonlijkheden van Engeland. Ook hebben de Beatles het diploma van de Maharishi aan het einde van de cursus in India niet ontvangen. Twee nare tegenvallers voor de vier verwende voorname boys. Oorzaak van beide? Ze waren veel te weinig aanwezig!

DIT IS NOU DE NIEUWE VEDETTE VAN CHEVROLET, DE **ASTROVETTE** EEN GESTROOMLIJNDE UITVOERING VAN DE CORVETTE, DIE WE AL EERDER IN PEP HEBBEN LATEN ZIEN.... SCHITTEREND KARRETJE HÈ? ALS JE HIERMEE NOG GEEN INDRUK MAAKT...

PSST!

DUUR WATER

In Kladanj in Joegoslavië verdringen toeristen zich om de „fontein van de jeugd". Gezien de enorme toeloop heeft het gemeentebestuur besloten om het water te rantsoeneren: één liter water per persoon! Maar de zwarthandelaren schieten als paddestoelen uit de grond en verkopen het water voor tien dinar (± f 3). En ze doen goeie zaken ook!

In Parijs hield een motoragent 'n automobilist aan die duidelijk te diep in z'n wijnglas had gekeken. De agent omschreef de uitslag der ademproef als: „St.-Emillion 1953".

Hik!

Een mevrouw te Springfield merkte dat haar parels waren gestolen. De politie ontdekte dat haar zoontje ze ijverig voor zijn blaaspijp gebruikte.

POP-AUTO'S

George Kooymans, Jaap Eggermond, Barry Hay en Rinus Gerritsen, ofte wel The Golden Earrings, rijden respectievelijk in een René-Bonnet, een Fiat 2300 S Coupé, een Austin Glider en 'n Mercedes 220 S.

WOONT U VER WEG, JUFFROUW?

A Z

FILM

MICK TANGY

Diep in de Sahara, ver weg in Tahiti en hoog op een vulkaan op de Canarische Eilanden (om maar wat te noemen), zijn gedurende twee jaar kleurenopnamen gemaakt van een nieuw filmverhaal van onze luchtheld Mick Tangy. Sinds april van dit jaar zendt de Franse televisie in dertien afleveringen, die een enorme kijkdichtheid genieten, het avontuur van Mick en zijn onafscheidelijke Laverdure uit. En nu maar duimen dat een van onze zuilen er ook iets voor voelt...

samenstelling: HENK ALBERS

LUCKY LUKE

TEKENINGEN: MORRIS TEKST: GOSCINNY

DE

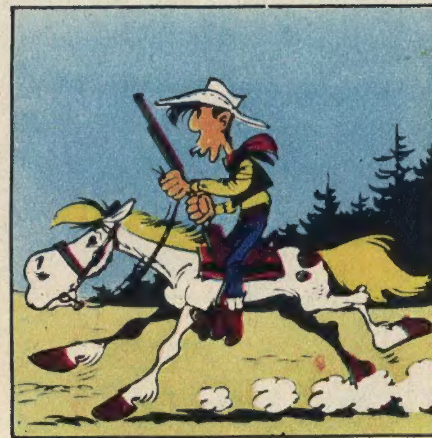

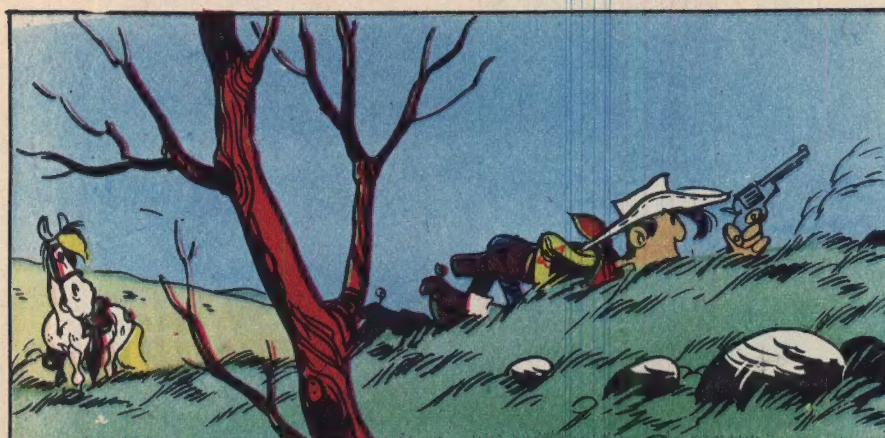
POSTKOETS

De postkoets heeft Fort Bridger bereikt. Om eventuele bandieten te vermijden besluit Lucky Luke voor de verdere reis een afwijkende route te nemen....

WORDT VERVOLGD

SPROOKJESBOEKEN

WAAR MUZIEK IN ZIT

'N KLANKRIJKE GRAMMOFOONPLAAT 33⅓ MINI-LP IN 'N KLEURIG KIJK- LEES- EN LUISTERBOEKJE

VOOR PRIJS PER PLAAT+BOEK 4,95

ABONNEES 3,95

24 PAGINA'S PRACHTIGE TEKENINGEN MET KOSTELIJKE TEKSTEN DIE OOK OP DE PLAAT TE BELUISTEREN ZIJN

VRAAG DEZE LEUKE GRAMMOFOONPLATEN AAN DE BEZORGER